

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วารสาร เป็นสิ่งพิมพ์สำคัญมากประเภทหนึ่งของห้องสมุด โดยเฉพาะในห้องสมุดเฉพาะและห้องสมุดมหาวิทยาลัย เนื่องจากวารสารเป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่าทางสารนิเทศและการวิจัย วารสารเป็นแหล่งข้อมูลแหล่งแรกๆ ที่ให้ความรู้ใหม่ ๆ เสนอความเคลื่อนไหวและทิศทางการของวิทยาการสาขาต่าง ๆ (Osborn 1973: 45-46 quoting Annual Report of Librarian of Congress 1946 1947: 400) เมื่อเปรียบเทียบคุณค่าระหว่างวารสารกับหนังสือแล้วจะพบว่า วารสารมีการจัดพิมพ์ออกมาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและรวดเร็วกว่าหนังสือ วารสารมักเสนอเรื่องได้หลายรสหลายแบบในฉบับเดียวกันและมีหลายบทความ บทความหลายเรื่องปรากฏในวารสารส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องราวที่ไม่เคยมีการตีพิมพ์ซ้ำอีก (Davinson 1978: 33-34) บทความวารสารมีลักษณะเป็นบทความสั้น ๆ ผู้อ่านสามารถอ่านจบได้โดยใช้เวลาไม่มากนัก เนื่องจากบทความมีประเด็นเฉพาะเรื่องและรัดกุมตรงกับความต้องการ

ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย วารสารเป็นประโยชน์มากในการค้นหาข้อมูลหรือข้อสนเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวารสารวิชาการสาขาใดก็ตาม อาจารย์และนักวิจัยมักจะใช้วารสารเพื่อการค้นคว้าวิจัย ส่วนนักศึกษาจะใช้วารสารเพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ขณะเดียวกัน เพื่อเสริมความรู้นอกหลักสูตร เสริมสร้างลักษณะนิสัยการอ่านหนังสือ หรือเพื่อความเพลิดเพลิน (Lyle 1974: 201) วารสารจึงเป็นทรัพยากรห้องสมุดประเภทหนึ่งที่มีผู้ใช้กันมาก ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างการสำรวจของโคแนลล์ โคนีย์ (Donald Coney) และคนอื่น ๆ ซึ่งพบว่าในห้องสมุดมหาวิทยาลัยแห่งรัฐอินเดียนา เมื่อเปรียบเทียบสถิติการจ่าย-รับของหนังสือและวารสารแล้ว มีการใช้วารสารมากกว่าหนังสือ (Murfin 1980: 16) ส่วน วรสิริ ชรรณประคินธุ์ (2523) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า นักศึกษาอ่านหนังสือและวารสารวิชาการมากกว่าสิ่งพิมพ์อื่น ๆ นอกจากนี้งานวิจัยของ สุภาภรณ์ สังข์ศรี (2522) ซึ่งสำรวจการใช้บริการของนักศึกษาในสำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ยังแสดงให้เห็นว่า จุดประสงค์สำคัญในการเข้าใช้ห้องสมุดของนักศึกษา คือ เพื่ออ่านวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันบริการทางวิชาการแก่นิสิต คณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นมาโดยรวมหน่วยงานบริการทางวิชาการต่าง ๆ 3 หน่วยเข้าด้วยกัน คือ หอสมุดกลาง หอเอกสารประเทศไทย และหน่วยโสตทัศนศึกษากลาง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การวิจัย และการค้นคว้าด้วยตนเอง (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สำนักงานอธิการบดี, กองแผนงาน 2523: 411) ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายดังกล่าว หอสมุดกลางจึงเป็นแหล่งสะสมเอกสาร และอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ อันได้แก่ หนังสือทั่วไป หนังสืออ้างอิง หนังสือหายาก วิทยานิพนธ์ จุลสาร โสตทัศนวัสดุ รวมทั้งสิ่งพิมพ์ที่สำคัญอีกประเภทหนึ่งที่จะขาดไม่ได้ คือ วารสาร

วารสารอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง หอสมุดกลาง ในปีงบประมาณ 2528 มีจำนวนวารสารทั้งสิ้น 2,616 รายชื่อ แบ่งเป็นวารสารภาษาไทย 1,182 รายชื่อ วารสารภาษาต่างประเทศ 1,434 รายชื่อ และหอสมุดกลาง บอกรับวารสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เป็นจำนวน 394 รายชื่อ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันวิทยบริการ, หอสมุดกลาง 2528: 1) เนื่องจากหอสมุดกลางประสบปัญหาค่านสถานที่ การจัดเก็บวารสารทั้งหมดซึ่งจัดเก็บไว้ตามลำดับอักษรของชื่อวารสาร ในชั้นที่ 1 ของอาคารหอสมุดกลาง จึงกระจายเก็บไว้ 2 แห่ง ได้แก่ ในห้องอ่านวารสาร และบริเวณมุมวารสาร ซึ่งอยู่นอกห้องวารสาร ใกล้โต๊ะจ่าย-รับหนังสือ กล่าวคือ ในห้องอ่านวารสารจัดเก็บวารสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศรวม 2 ปี คือ ฉบับปีปัจจุบันและฉบับก่อนปีปัจจุบัน 1 ปี ผู้ใช้สามารถหยิบใช้วารสารได้เองจากชั้นเปิด ยกเว้นวารสารภาษาไทยฉบับก่อนปีปัจจุบัน 1 ปี ที่ต้องให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดหยิบให้ ส่วนในบริเวณมุมวารสาร จัดเก็บวารสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศฉบับลงเวลา ย้อนหลังจากฉบับปีปัจจุบัน 2 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นวารสารเย็บเล่ม ผู้ใช้

ต้องกรอกแบบฟอร์มระบุวารสารรายการที่ต้องการใช้ และให้เจ้าหน้าที่หยิบให้ สำหรับ
ระเบียบการยืมวารสารนั้น สถาบันวิทยบริการอนุญาตให้ยืมทุกประเภทยืมได้ เฉพาะ
วารสารภาษาไทยฉบับปลีกล่วงเวลา รวม 5 ฉบับต่อ 3 วัน และงคให้ยืมวารสาร
ภาษาไทยฉบับใหม่ล่าสุด และฉบับเข้มเล่ม ตลอดจนวารสารภาษาต่างประเทศทุกฉบับ
โดยให้ใช้ภายในห้องอ่านวารสาร และ/หรือบริเวณมุมวารสารเท่านั้น อย่างไรก็ตาม
แม้ว่าหอสมุดกลางจัดเก็บวารสารส่วนใหญ่ในระบบชั้นปิด และให้ยืมได้เฉพาะวารสาร
ภาษาไทยฉบับปลีกเท่านั้น แต่จากคำบอกเล่าของบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ของหอสมุดกลาง
ปรากฏว่า ยังมีผู้ใช้จำนวนหนึ่งที่ค้นหาวารสารที่ต้องการไม่พบ ประกอบกับสถิติจำนวน
วารสารที่มีผู้ใช้และยืมของแต่ละเดือนของฝ่ายสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง พบว่าผู้ใช้มาใช้วารสาร
ภาษาไทยมากกว่าวารสารภาษาต่างประเทศ จึงอาจเป็นสาเหตุใหญ่ที่ผู้ใช้บางส่วนไม่สามารถ
ค้นหาวารสารที่ต้องการได้ ซึ่งหมายถึงความล้มเหลวในการค้นหาวารสาร และถ้าหอสมุดกลาง
สามารถทราบสาเหตุของความล้มเหลวได้ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและเป็นแนว
ทางในการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสำเร็จและความล้มเหลวของผู้ใช้ในการค้นหาเอกสารที่ต้องการ
ในห้องสมุดในประเทศไทย เทาที่ผ่านมามีแต่งงานวิจัยของ ทิมทา อินแบน (2527) ซึ่ง
ศึกษาความสำเร็จและความล้มเหลวของนักศึกษาในการค้นหาหนังสือที่ต้องการในห้องสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้ร้อยละ 80.7 (321 คน) มีความต้องการค้นหา
หนังสือในระหว่าง 1-3 เล่มมากที่สุด และจำนวนเล่มที่ต้องการใช้นี้จะเพิ่มไปตามชั้นปีที่ศึกษา
ของผู้ใช้ ในการค้นหาหนังสือนั้น มีผู้ใช้ที่ประสบความสำเร็จในการค้นหาหนังสือที่ต้องการ
359 คน (ร้อยละ 90.2) ส่วนที่ไม่ประสบความสำเร็จมีเพียง 39 คน (ร้อยละ 9.8)
สำหรับจำนวนหนังสือที่ผู้ใช้ต้องการคนมีทั้งหมด 1,108 เล่ม ผู้ใช้สามารถค้นพบจำนวน
792 เล่ม (ร้อยละ 71.5) และเป็นจำนวนหนังสือที่ค้นไม่พบ 316 เล่ม (ร้อยละ 28.5)
จำนวนหนังสือที่ค้นพบเป็นหนังสือภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ขณะที่หนังสือที่ค้นไม่พบนั้น
ก็เป็นหนังสือภาษาไทยมากกว่าหนังสือภาษาอังกฤษเช่นกัน ในด้านสาเหตุของความล้มเหลว
ในการค้นหาหนังสือ จำนวน 316 เล่มนั้น สาเหตุส่วนใหญ่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติ
งานของห้องสมุด (ร้อยละ 65.0) มากกว่าเกิดจากตัวผู้ใช้ (ร้อยละ 35.0) อันได้แก่

หนังสือถูกบีบออกไปในนอกห้องสมุด (88 เล่ม หรือร้อยละ 19.0) รองลงมา คือ ไม่มีหนังสือในห้องสมุด (82 เล่ม หรือร้อยละ 17.6) วางเรียงบนชั้นนิคที่ (47 เล่ม หรือร้อยละ 10.1) หนังสือหาย (41 เล่ม หรือร้อยละ 8.8) หนังสือวางอยู่บนโต๊ะ (21 เล่ม หรือร้อยละ 4.5) วางอยู่บนรถเข็น (9 เล่ม หรือร้อยละ 1.9) และอยู่ที่แผนกซ่อม (3 เล่ม หรือร้อยละ 0.7) ส่วนสาเหตุที่เกิดจากตัวผู้ใช้เอง ส่วนใหญ่เกิดจากผู้ใช้งานบรรณานุกรมผิดพลาดและไม่สมบูรณ์ (121 เล่ม หรือร้อยละ 26.0) รองลงมาคือ แก้วผู้ใช้จุดเลขเรียกหนังสือนิคและไม่สมบูรณ์ (28 เล่ม หรือร้อยละ 6.0) ในการแก้ปัญหาของผู้ใช้เมื่อค้นหาหนังสือที่ต้องการไม่พบ ปรากฏว่า วิธีแก้ปัญหาที่ปฏิบัติกันมากที่สุดคือหาหนังสือเล่มอื่นที่สามารถใช้แทนกันได้ รองลงมาคือ เก็บคู่มือโต๊ะและไปหาที่ห้องสมุดอื่น

การศึกษาที่กล่าวมาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับหนังสือเท่านั้น ยังไม่เคยมีผู้ใดวิจัยเกี่ยวกับวารสารในห้องสมุดของไทย มีแต่งานวิจัยของต่างประเทศ ไคแก งานวิจัยของ Murfin (1980: 16-19) และ Piternick (1972: 534-542) ที่ศึกษาความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้นหาวารสาร ตลอดจนสาเหตุของความล้มเหลว งานวิจัยทั้งสองมีความแตกต่างและคล้ายคลึงกันใน 2 ประเด็น คือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และสาเหตุของความล้มเหลว ในด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล Murfin ใช้วิธีคัดเลือกรายการครรรชนีวารสาร จำนวน 252 รายการ ที่ได้รับการอ้างถึงใน Readers' Guide to Periodical Literature ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมามาภายใต้หัวข้อเรื่อง 5 หัวเรื่อง คือ การทำแท้ง การคุมกำเนิด การตาย การจรจอล และยา แล้วผู้วิจัยคัดเลือกวารสารของห้องสมุดแห่งรัฐโอไฮโอ (บอกรับวารสารทั้งหมด 8,000 ชื่อ) จำนวนเพียง 155 รายการ และมอบหมายให้นักศึกษาที่เลือกไว้ จำนวน 31 คน ค้นวารสารเหล่านี้ โดยแบ่งให้ค้นบทความภายใต้หัวข้อเรื่องดังกล่าว คนละ 5 รายการ ภายในระยะเวลา 1 ชั่วโมง เพื่อศึกษาใน 4 ลักษณะ ดังนี้คือ บทความที่ค้นได้ บทความที่ฉีกขาดสูญหาย บทความวารสารที่ไม่อยู่ในห้องสมุด และลักษณะอื่น ๆ หลังจากนั้น นักศึกษาเหล่านี้จะตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการค้นวารสารว่า ได้ใช้ทะเบียนวารสารหรือไม่ ทะเบียนวารสารมีความชัดเจนถูกต้องหรือไม่ นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับคำว่า วารสารฉบับล่าสุดวารสารฉบับย้อนหลังและวัสดุย่อส่วนมากน้อยเพียงใด พร้อมทั้งรายละเอียดของปัญหาที่ประสบ ในการศึกษาครั้งนี้ ไม่อนุญาตให้นักศึกษาสอบถามบรรณารักษ์ฝ่ายวารสารหรือใช้บริการค้นคว้าอ้างอิง ส่วน Piternick ใช้วิธีการให้ผู้ใช้อกรอกแบบสอบถามเช่นเดียว

กับ Murfin แบบสอบถามนี้จะวางอยู่บริเวณโต๊ะจ่าย-รับ โต๊ะบริการตอบคำถาม บริเวณที่เก็บวารสาร เข็มเล่มและวารสารฉบับปลีก รวมทั้งบริเวณทางออกของห้องสมุด ชิวแพทยูคเวิร์ก (Woodward Biomedical Library) แห่งมหาวิทยาลัยบริติช โคลอมเบีย Piternick ใช้ระยะเวลาศึกษา 12 วัน ระหว่าง 25 ตุลาคม ถึง 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 1971 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้ใช้บริการมากที่สุด ผู้ใช้ที่กรอกแบบสอบถามจะรายงานความล้มเหลวในการค้นหาวารสารที่ต้องการ และในแบบสอบถามก็มีค้อนหนึ่งสำหรับให้เจ้าหน้าที่บันทึกสาเหตุของการค้นหาวารสารไม่พบ และเวลาที่ใช้ในการค้นหาวารสาร เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Murfin ซึ่งให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสาเหตุทันทีเมื่อได้รับแบบสอบถามคืน โดยตรวจสอบที่ชั้นวารสารสำหรับวารสารที่อ้างถึงทั้งหมด 155 รายการ และบันทึกสาเหตุต่าง ๆ ว่า ฅบ้ใคไม่อยู่บนชั้น ฅบ้ใคหายไปและฅบ้ใคถ่ายไมโครฟิล์มแล้ว ส่วนวารสารที่หาสาเหตุไม่ไค้จะถือว่าเกิดจากความล้มเหลวของห้องสมุด

ในการวิเคราะห์สาเหตุของความล้มเหลวของการค้นหาวารสาร งานวิจัยของ Piternick พบว่า มีความล้มเหลวในการค้นหาวารสาร จำนวน 370 รายการ และสาเหตุใหญ่เนื่องมาจากห้องสมุดไม่ไค้ยกัรบวารสารรายการนั้น หรือห้องสมุดยังไม่ไค้รับตัวเล่มวารสาร (100 รายการ หรือร้อยละ 27) ขณะที่ Murfin พบว่า นักศึกษาสามารถค้นหาวารสารไค้ร้อยละ 55 จากจำนวนวารสาร 155 รายการ ในจำนวนวารสารที่ค้นหาไม่ไค้ร้อยละ 30 เกิดจากปัญหาการดำเนินงานของห้องสมุด และร้อยละ 15 เกิดจากความบกพร่องของผู้ใช้เอง ส่วนสาเหตุรองลงมาของความล้มเหลวในการค้นหาวารสารในงานวิจัยของ Piternick ไค้จำแนกละเอียดมากกว่า Murfin ไค้แก่ สาเหตุจากการใช้ภายในห้องสมุด (98 รายการ หรือร้อยละ 26) วารสารอยู่ระหว่างดำเนินการเข้เล่ม (66 รายการ หรือร้อยละ 18) สาเหตุจากการดำเนินงานห้องสมุด (40รายการ หรือร้อยละ 11) เช่น การเรียงผิดที่ การสูญหาย เป็นต้น สาเหตุจากความผิดพลาดของผู้ใช้ (41 รายการ หรือร้อยละ 11) ไค้แก่การจดเลขเรียกวารสารผิด หรือจกไม่ครบถ้วน และความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการจัดเรียงวารสารบนชั้น นอกนั้นไม่สามารถระบุเหตุผลไค้ (จำนวน 25 รายการ หรือร้อยละ 7)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการเข้าถึงวารสารที่ต้องการของนิสิต โดยวิธีการใช้และไม่ใช้คู่มือช่วยค้นวารสาร
2. ศึกษาจำนวนรายการวารสารที่นิสิตประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้นหา
3. ศึกษาสาเหตุของความล้มเหลวในการค้นวารสารที่ต้องการ

แนว เหตุผลสำคัญ

เนื่องจากผู้ใช้วารสารมักประสบปัญหาในการค้นวารสารรายการที่ต้องการไม่พบ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบสาเหตุที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวในการค้นวารสารว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง เช่น สาเหตุจากการจัดวารสาร สาเหตุจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด สาเหตุจากการใช้ สาเหตุจากความผิดพลาดของผู้ใช้เอง หรือสาเหตุอื่น ๆ อันจะเป็นแนวทางให้ห้องสมุดได้ปรับปรุงการดำเนินงานวารสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงจำนวนรายการวารสารที่ผู้ใช้ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้น ผู้ใช้ในที่นี้ หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเข้ามาค้นวารสารในห้องอ่านวารสาร หรือบริเวณมุม

วารสาร ของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในภาคต้นปีการศึกษา 2528 ช่วงเวลาที่ แจกแบบสอบถาม คือ ระหว่างเวลา 11.00-12.00 น. และเวลา 14.00-15.00 น. ของวันที่ 19 สิงหาคม ถึงวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2528 ในวัน เวลา ที่หอสมุดกลาง เปิดทำการ คือ วันจันทร์ถึงวันเสาร์ รวมทั้งสิ้น 18 วัน เนื่องจากสถิติการปีมวารสารใน ปีการศึกษา 2526 และ 2527 แสดงให้เห็นว่าในเดือนสิงหาคมและกันยายน มีจำนวนผู้มา ปีมวารสารมาก เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลของแต่ละเดือน ซึ่งอยู่ในภาคต้นของแต่ละปีการ ศึกษา นอกจากนี้ จากสถิติผู้เข้าใช้รายวัน พบว่า ระหว่างเวลา 11.00-12.00 น. และเวลา 14.00-15.00 น. เป็นช่วงเวลาที่มียุ้เข้าใช้ห้องอ่านวารสารและมุมวารสารมาก กว่าช่วงเวลาอื่น ๆ

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยนี้ ไม่รวมผู้ใช้ที่เป็นคณาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นกลุ่ม ประชากรของการสำรวจ เนื่องมาจากคณาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มาใช้วารสารที่หอสมุดกลาง ด้วยตนเอง และมีคณาจารย์เพียงส่วนน้อยมากที่มาค้นวารสารในหอสมุดกลาง ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นจริงและน่าเชื่อถือ จึงจำเป็นต้องใช้กลุ่มประชากร ของผู้ใช้ ประเภทนิสิตทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ใช้ที่มีจำนวน มากที่สุด และเป็นตัวแทนของประชากรได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร งานวิจัย เอกสารและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการงานวิจัยนี้
2. สัมภาษณ์บรรณารักษ์ฝ่ายสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง หอสมุดกลาง เพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับการจัดดำเนินงานและบริการวารสาร ของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. สร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้นหา

วารสารในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบ และวัตถุประสงค์ในการเข้าใช้ห้องอ่านวารสาร หรือมุมวารสาร รวมทั้งจำนวนวารสารที่กองการค้น

ส่วนที่ 2 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเข้าถึงวารสารที่ผู้ใช้ต้องการ และความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้นวารสาร

ส่วนที่ 3 เป็นการค้นหาสาเหตุของความล้มเหลวในการค้นวารสาร ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 สาเหตุใหญ่ๆด้วยกัน

4. ทดสอบแบบสอบถาม โดยแจกแก่นิสิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาของจุฬาฯ จำนวน 20 คน ในช่วงเวลาที่หอสมุดกลางเปิดทำการ แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข

5. แจกแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วแก่นิสิตของจุฬาฯ ที่เข้ามาใช้ห้องอ่านวารสาร และมุมวารสาร ของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ระหว่างเวลา 11.00-12.00 น. และเวลา 14.00-15.00 น. ในวันที่กำหนดไว้

6. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ไ้จากแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการทางสถิติ คือ หาค่าร้อยละ

7. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผล และเสนอแนะ

ประโยชน์ที่จะไ้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะไ้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ทราบวิธีการที่นิสิตใช้ในการ เข้าถึงวารสารที่กองการ
2. ทราบจำนวนฉบับของวารสารที่นิสิตค้นพบและค้นไม่พบ
3. ทราบสาเหตุต่างๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาในการค้นไม่พบวารสารที่กองการ

อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงการดำเนินงานคานวารสารของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ให้ปฏิบัติงานไ้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และสามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ไ้มากที่สุด

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การใช้วารสาร

แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การใช้วารสารภายในหอสมุดกลาง ซึ่งหมายถึง การใช้วารสารที่มีผู้ใดมาขอใช้บริการอ่าน หรืออ่านแล้วก็วางวารสารอยู่ที่ทาง ๆ ในห้องอ่านวารสาร และมุมวารสาร รวมทั้งการขอยืมวารสารไปภายใต้เอกสาร อีกลักษณะหนึ่ง คือ การยืมวารสารออกไปนอกหอสมุดกลาง รวมทั้งการยืมระหว่างห้องสมุด

ความล้มเหลว

การที่ผู้ใช้ไม่พบวารสารแต่ละรายการที่ต้องการใช้ในระยะเวลาที่งานวิจัยนี้กำหนดขึ้น

ความสำเร็จ

การที่ผู้ใช้พบวารสารที่ต้องการและนำมาใช้ได้ ในระยะเวลาที่งานวิจัยนี้กำหนดขึ้น

ผู้ใช้

ได้แก่ นิสิตรักษัมปริญญาตรี และนิสิตรักษัมบัณฑิตศึกษา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้ามาค้นวารสารในหอสมุดกลาง ในระยะเวลาที่งานวิจัยนี้กำหนดขึ้น

วารสาร

หมายถึง วารสารทุกรายการที่ผู้ใช้ต้องการ ขณะที่มาใช้บริการของหอสมุดกลาง ทั้งในห้องอ่านวารสารและบริเวณมุมวารสาร